

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708762791792/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

»Kære Ven! Der paakommer mig nu – det er over Midnat – en uimodstaaelig Trang til at spørge Dem, om De er ilive? Ja, for jeg synes, at denne By, hvor jeg tidligere selv har været lebendig, at den er død, at jeg færdes blandt Masker og Gengangere. De af mine Venner blandt Franskændene, der *kan* noget og som *er* noget, dem faar jeg ikke Stunder at opsøge. Og mine Landsmænd ... nej hvorfor sige dem noget ondt paa? Men jeg vilde fortælle Dem, kære Ulf, at jeg for ganske nyligt, endnu i denne Aften, havde et Syn»

Døren knirkede. Han lagde Pennen. Annette stod dér. Hun støttede den ene Haand imod Dørposten, den anden havde hun lagt over Brystet, hvor hun holdt Natlinnedet sammen. Det dunkle Haar var udslaaet og laa over Skuldren, Hovedet var sænket, Øjnene saa' ikke paa ham men syntes at søge ned mod de hvide, nøgne Fødder. Der var en tung, varm, af Sæbe og Parfume mætter Luft i Værelset. Gerhard strøg med Bagen af sin Haand nogle Svedperler fra Panden og spurgte:

Hvad vil Du, Barn? Hvorfor sover Du ikke? –

Han hørte sin egen Stemme; den forekom ham tør – adspredt og myndig paa samme Tid. Han strakte Haanden ud og sagde blødere: Hvad vil Du, Annette?

Hun nærmede sig forvirret, ængstelig i Tæppet paa Gulvet doede hendes Skridt; hun saa' endnu ikke paa ham, men spurgte dæmpet, med barnagtigt Mæle:

Henrik, er Du vred paa mig? –

Ikke det fjærneste! Hvorfor skulde jeg, om jeg maa spørge ...? –

Hun traadte hen ved Bordet, lagde sin Haand paa hans Skulder; han saa', at hun græd; men tillige saa' han, at hun igennem Taarerne søgte Papiret, hvorpaa han skrev. Gerhard skubbede det frem og sagde kort:

Det var til Ulf! –

Henrik! sagde hun. Det er altsaa første Gang, at ... hun holdt inde og vedblev atter med nogen Besvær Hvorfor vilde Du ikke ind hos mig? Du kan da ikke skrive nu – eller vilde Du beklage Dig? ...